

Προσκύνημα στο μαυσωλείο του πατέρα τους...

Οι Τούρκοι στρατιωτικοί θεωρούνται μαζί με τους δικαστικούς οι στυλοβάτες των αρχών του κοσμικού κράτους που ίδρυσε το 1923 ο δημιουργός της σύγχρονης Τουρκίας, Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ. Ως εκ τούτου, το προσκύνημα των ιδίων και των οικογενειών τους στο μαυσωλείο του «πατέρα των Τούρκων» είναι κάτι παραπάνω από επιβεβλημένο: είναι βίωμα.

ΤΥΠΟΣ & ΟΥΣΙΑ

Από τον **ΧΡΗΣΤΟ ΠΑΣΑΛΑΡΗ** passalaris@Altecnet.gr

Πάνω απ' όλα υπήρξε μεγάλος δάσκαλος!

Η ΕΛΛΑΔΑ θυμάται και τιμά αύριο το μεγάλο τέκνο της Κωνσταντίνο Καραμανλή σε μια επίσημη εκδήλωση μνήμης που οργανώνει το ομώνυμο Ίδρυμα, καθώς έκλεισαν εκατό χρόνια από τη γέννησή του. Μικρή συμβολή στη μνήμη του «μεγάλου δασκάλου», που τίμησε και εμένα με τη φιλία του, ας είναι το παρακάτω άρθρο που είχα γράψει στις 28 Απριλίου του 1991, όταν ήταν για δεύτερη φορά Πρόεδρος της Δημοκρατίας...

«ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ του «δασκάλου» έλαβε προχθές ο Κωνσταντίνος Καραμανλής από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Και είναι, όπως μου εκμυστηρεύθηκε, ο πιο τιμητικός τίτλος από όλους όσους έλαβε στα 56 χρόνια της σταδιοδρομίας του! Δύο φορές Πρόεδρος της Δημοκρατίας, επτά φορές πρωθυπουργός, πέντε φορές υπουργός, δώδεκα φορές βουλευτής αλλά και... ένδεκα χρόνια αυτοεξόριστος.

Στα 14 χρόνια της πρωθυπουργίας του σχημάτισε επτά κυβερνήσεις και κέρδισε τρεις σπουδαίους τίτλους: Του πρωθυπουργού των «μεγάλων έργων». Του σωτήρα της δημοκρατίας. Του αρχιτέκτονα της εισόδου της πατρίδας του στην ΕΟΚ. Πέτυχε όσα πέτυχε ειρηνικά, χωρίς εθνικούς διχασμούς, χωρίς στρατιωτικά κινήματα, χωρίς πολέμους. Δεν «μαυρίστηκε», δεν καταδικάστηκε σε θάνατο. (Εφυγε ήρεμα στις 23 Α-

πριλίου του 1998), αναγνωρισμένος από τους πάντες).

ΟΙ ΑΠΛΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ έμαθαν να ξεχωρίζουν καλύτερα από κάθε άλλον τα χαρίσματά του. (Και να εύχονται τα ίδια για τους σημερινούς).

-Εκτιμούν ότι μιλά πάντα πολύ λίγο και μόνο όταν είναι απολύτως αναγκαίο. Και εγώ γνωρίζω ότι συχνά παρακαλά το Θεό, όπως έκανε και ο Περικλής, να μην προφέρει ούτε μία περιττή λέξη. (Ας το θυμούνται οι υπουργοί μας, ιδίως ο Βύρων).

-Εκτιμούν ότι ποτέ δεν υποσχέθηκε πράγματα που δεν μπορούσε να κάνει. Και ότι έλεγε στο λαό την αλήθεια όσο πικρή και αν ήταν, όσο πολιτικό κόστος και αν είχε (ας το λάβει και αυτό υπ' όψιν ο λαλίστατος αρχηγός του ΠΑΣΟΚ).

-Εκτιμούν ότι ουδέποτε εξήγγελλε αποφάσεις αν δεν ήταν βέβαιος ότι θα μπορούσε να τις εκτελέσει. Όταν όμως τις έπαιρνε, θα τις εφαρμόζε ο κόσμος να χαλούσε (μάθημα που ευτυχώς εφαρμόζουν ο σημερινός πρωθυπουργός από κοινού με τη Μαριέττα στο θέμα της Παιδείας).

-Εκτιμούν ότι ήξερε να βρίσκει καλούς συνεργάτες και να τους τοποθετεί όπου έκρινε χωρίς καν να

τους ρωτήσει. Οτι άκουγε με προσοχή τις ιδέες τους και είχε το ταλέντο να... αρπάζει τις καλύτερες.

-Εκτιμούν ότι είχε φτιάξει ένα στενό περιβάλλον με καλούς και πιστούς φίλους υψηλού επιπέδου, αυθεντίες στα γράμματα, στις επιστήμες, στις τέχνες και στη δημοσιογραφία.

-Εκτιμούν ότι ουδέποτε ενεθάρρυνε το ρουσφέτι, ακόμη και για χάρη στενών του φίλων και ότι ουδέποτε υπέκυψε σε μικρούς ή μεγάλους πειρασμούς της δημόσιας ζωής.

-Εκτιμούν ότι υπέταξε ολοκληρωτικά την προσωπική του ζωή στην πολιτική και ότι όλα του τα κύτταρα ήταν πολιτικοποιημένα. Και αν ποτέ πόνεσε, δάκρυσε ή εξερράγη, το έπραξε χωρίς να γίνει αντιληπτός από τρίτους.

-Εκτιμούν ότι είναι ο «πολιτικός του μέτρου», ασκητικός όσον ελάχιστοι, ρεαλιστής όσο κανείς, διορατικός όσο ούτε και ο ίδιος θα ήθελε, αφού οι διαισθησεις του ήταν κατά κανόνα απαισιόδοξες στα 10 τελευταία χρόνια...».

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, που τη μνήμη του τιμά αύριο ολόκληρη η πολιτική ηγεσία της χώρας, άφησε, εκτός των άλλων, μια υπέρτατη παρακαταθήκη: Εδωσε το πρότυπο του ενάρετου ηγέτη. Εμείνε ο άνθρωπος με τον οποίο θα ήθελαν να μοιάσουν όλοι όσοι ασχολούνται με τα κοινά... Ας είναι αιώνια η μνήμη του!...

ΤΟ **πρόσωπο** ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Αφάνεια!

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
lakop@elef-typos.gr

ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ Ιστορία γράφουν οι παρόντες – με το έργο τους. Αλλά ενίοτε κρίνονται και οι απόντες – για τη στάση τους. Την Κυριακή η Ευρωπαϊκή Ένωση γιορτάζει τα πενήντα. Η Ανγκελα Μέρκελ θα φωτογραφηθεί στην Πύλη του Βραδεμβούργου με τους 26 ηγέτες της Ευρώπης. Η πανέξυπνη Γερμανίδα που ηγείται του «Μεγάλου Συνασπισμού» θα παρουσιάσει τη «Χάρτα του Βερολίνου». Μετά, στο «Hotel de Rome» – στην Behrenstraße 37 – οι 27 θα συζητήσουν για το μέλλον. Ο πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής θα είναι εκεί. Ο Κ. Σημίτης δεν θα είναι...

ΜΠΟΡΕΙ με μια συνέντευξη να καλυφθεί το «σκοτεινό αντικείμενο του πόθου» του; Στα 71 του σήμερα, είναι ο πολιτικός που κατέβηκε από το κέντρο της σκηνής τόσο ασυνήθιστα όσο ανέβηκε. Μετέχει μόνο σε μια «Επιτροπή ευρωσοφών», που δεν προκαλεί κανένα ενδιαφέρον στην Ευρώπη. Πριν παραδώσει τα κλειδιά υπήρξε προπαγάνδα που τον ήθελε να αναλαμβάνει το πεπρωμένο της Ένωσης. Σαν τον Μπάγκεβιτς, όταν άφηνε να εννοηθεί ότι μετά την ΑΕΚ θα αναλάμβανε τη Γιουβέντους. Αλλά η Γιουβέντους δεν το ήξερε. Ο μύθος ήταν για εσωτερική χρήση, γιατί υπήρχε σχέδιο να φύγει...

ΥΠΗΡΞΕ άραγε ποτέ το σενάριο του Ευρω-Σημίτη; Το κακοκαίρι του 2004 ο ίδιος πήγε –ινκόγκνιτο– στο Λουξεμβούργο για να δει τον προεδρεύοντα. Στη συνεδρίαση του Συμβουλίου Κορυφής που επακολούθησε, ο Λουξεμβούργιος, με εμφανή αμηχανία, ανέφερε επί τροχάδην μια ασυνήθη πρόταση που δέχθηκε, για συγκρότηση ομάδας «προσωπικοτήτων» για το Ευρωσύνταγμα. Η ιδέα είχε ήδη απορριφθεί και οι ηγέτες συνέχισαν να μαζεύουν τα χαρτιά τους για το δείπνο.

ΠΡΟΤΑΣΗ από πρώην πρωθυπουργό και εν αγνοία της κυβέρνησης μιας χώρας! Δεν το συνηθίζουν στην Ευρώπη. Στην καθιερωμένη συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο Καραμανλής, δεν είπε λέξη για το περιστατικό. Προσπάτησε με γενναιοδωρία τον προκάτοχό του. Εχουν περάσει σχεδόν τρία χρόνια από τότε. Ο Καραμανλής πάει την Παρασκευή στο Βερολίνο για τις αιφάσεις. Ο Σημίτης – σε ανταπόδοση – του επιρίπτει «επαρχιωτισμό» και «άγνοια» στα ευρωπαϊκά θέματα. Όπως έλεγε ο Βοναπάρτης: «Η δόξα έρχεται και φεύγει – η αφάνεια μένει για πάντα».

